

1
Tisztelt, kedves jó Uram és Darátom

Ugyan meg döbbenék, hogy iskerve hovára
a Collegiumi Supplicánsok, nem hovára képe
veles, melyet régen várak, s hát egy két nap
pal arusan veszik hovára az ifjúkire
mennyiségemet s rében be töltsék, és képe berit
Hagyó levelével meg újított. A mint a minap
meg irám, valamint a képe risha kegyetése is
ferrere, ar Hegedűnek, vagy (ha képe is így
terit a titulus) A helyjének promotiójára ki
gondol és fel talál, az tartom leg helyesebbnek,
is el hídge képe, minss bizonyossal jelem a fe
lül hogy s kerésben sem munkálatom a fél
nek, mint ez, quod in Te repperi Mofen, qui vel
lus hoc caprinum a me accipias, et taberna
culo Dei intexere non verborum alii, sed ope
re allabores. Oh ábott és irigység nélküül való
bereret, mely nem réri ták a magát (ut fit
ma orate plerumque) hanem egyebet is, és

5

az Isten díszfőjénél mind maga, mind mások
 által kíván folgálni és folgálatni, és a ma-
 ga, Istennek áldorattól őt talentomán kívüli, a
 másét, ha csak kettősféle is igyekezik a Menyei
 Creditornak beajánlani. Arról adta az Isten
 kéznek azt a szép respectust, mind a közel, mind
 a távolból előtt, hogy az 'e féle dolyokban
 haponnal influalhasson, nem úgy mint ha efüzve-
 len mint magam tentálná. Válsig mutatja Tiszt:
Insuperis Uram levele, mit tehát a Kézd gyors író
 pennája és comendatioja. Most is igen kérem
 Kézet ad non deferendam operis huius sollicitudinem.
 Világoskib feleleket várék vcla uggan minapi propozi-
 tumonza, de reméylem hogy a Pofoni válság véstel
 után az is meg léhen. A' felől Isten után jó bico-
 dalman vagyon, hogy Exemplarokat hamar
 díszhatalmashattynak, mind az én, mind főképen a Kézd
 sol jó embereink által. Sed quid heu ante teinmpham.
 A' neheret expressiót 's allusiót exáns való cautiost
 helyben hagyom, és meg sellyesítém is igyekezem.
 Őt vagy hat érekkel de röviden meg bírítésem, ^{adit}
 pro Ecclésiá progressu, melyet egykor Kézd tanácsfá-
 bol

veoem. nafil de Conuixione Azonis Sc. a' xóbbi
a' második része valól. ut. p. Captiuorum. tam fuone
rito, quam gora. egy egy évelben. Ad Inpliaa dauna
tokum. Sc. Sc. Azon lépél hogy nem sokára, nem
nél jobban lehet, kéj átvót keréi alá az egyik uaffár
el kútoheffen. Azna Toronybéli Documentumok
felől vékony a' reményég. Vagyon nálunk egy öreg
jámbor, ki még 1726 et Szécs ammis Mahon kora
riúshodott, hivatám, is mondja, hogy perpeena tradi
tio volt Mahon hogy az a' torony az a' fétélt nagy
promaxiumja vól, de a' közelebbi távár járást
ban minden benne velókkal meg égett, mely egés
usán a' torony törül, el olvátot azany eríft excess.
kétre is találhórsaal vólta. Kübömbe. Itten
engémön kéj lépél ofal erít is edjít nap Mahon
ábról memi, is a' felől bővebben írcherem. Valót
nagy kára az a' mi Szegény Ekklesiáink, hogy vi
ligpevint, Seuritaifáinkra szóljélható instrumentu
mai et hominum incuria et temporum iniuria
el veszteneh. Kereffük a' levelehet, is ha nem ta
lállyuk, sok helyeken tagainkban a' Verb. ministe
rio meg fosztasunk. Efdt. 2: 62. De mit mondjál
nem de nem 'e kárban való nagy vigasztalásunké, for

